

UCHWAŁY KONGRESU

XLV Kongres CIBE – 16-18 maja 2018 r.

Międzynarodowa Konfederacja Europejskich Producentów Buraka (CIBE), reprezentująca ponad 280 000 plantatorów buraka z 18 krajów Europy Zachodniej i Środkowej, co stanowi 15% światowej produkcji cukru, obradowała podczas swojego 45 Kongresu w Gandawie (Belgia), w dniach 16 - 18 maja 2018 r. Prace kongresu obejmowały analizę sytuacji światowego sektora cukrowniczego, a także głównych problemów gospodarczych i politycznych stojących przed uprawą buraka cukrowego w Europie, ze szczególnym uwzględnieniem problematyki związanej ze zniesieniem, od 1 października 2017 r., systemu kwot w UE. Zarząd CIBE przyjął następujące uchwały.

1) CIBE podkreśla stały postęp, jeżeli chodzi o wydajność uprawy buraka cukrowego: od 2000 roku w Unii Europejskiej odnotowano średni przyrost wydajności produkcji cukru rzędu 2-4% rocznie. Taka poprawa efektywności uprawy buraka cukrowego w ciągu ostatniej dekady (wzrost wydajności w połączeniu ze spadkiem nakładów), a także wzrost wydajności produkcji przemysłowej, są wynikiem ciągłych inwestycji w sektorze produkcji cukru z buraka cukrowego. Jak dotychczas, wspomniana poprawa konkurencyjności pozwoliła zapewnić regularne dostawy wysokiej jakości produktu, będącego wynikiem zrównoważonej gospodarki, dla europejskich użytkowników i konsumentów.

2) CIBE podkreśla nowe kierunki rozwoju sektora, obejmujące bardziej ekonomiczne techniki uprawy buraka, a także obniżenie nakładów przy uprawie.

3) Jednocześnie CIBE wyraża zaniepokojenie decyzją Komisji Europejskiej z 27 kwietnia 2018 r., dotyczącą zakazu stosowania neonikotynoidów, w tym w zaprawach nasion buraka. Decyzja ta stanowi poważny cios wymierzony w zrównoważony rozwój sektora buraków w UE. Oznacza ona, że ilości środków ochrony roślin na tonę wyprodukowanego cukru, które zostały zredukowane dzięki zastosowaniu bardziej przyjaznych dla środowiska technik, będą musiały wzrosnąć. Konieczne będzie zastosowanie droższych i mniej wydajnych oprysków dokonywanych po wschodach roślin.

4) Zakaz ten będzie więc miał zarówno natychmiastowe, jak i długotrwałe negatywne następstwa tak z punktu widzenia opłacalności upraw, jak i dla środowiska.

5) Europejscy plantatorzy buraka cukrowego wzywają państwa członkowskie i Komisję Europejską do współpracy z sektorem produkcji cukru UE, w celu rozważenia możliwości przewidzenia odstępstw od wyżej wspomnianego zakazu, a przynajmniej dopuszczenia bardziej akceptowalnego stopniowego wycofywania tych środków oraz zastosowania nadzwyczajnych środków, a także działań pomocowych, takich jak wsparcie w zakresie badań i rozwoju, w celu możliwie jak największego złagodzenia

negatywnych skutków tego zakazu i utrzymania jak najwyższego poziomu zrównoważonego rozwoju osiągniętego dotychczas przez sektor, czego przykładem jest zrównoważone partnerstwo CIBE-CEFS-EFFAT zapoczątkowane w 2013 r.

6) Ponadto brak naukowych dowodów na potwierdzenie tezy o szkodliwym wpływie stosowania neoników na zdrowie pszczoł, budzi poważne obawy co do innych substancji czynnych aktualnie badanych przez DG-SANTE, w szczególności fungicydów i herbicydów, które są obecnie stosowane przez plantatorów buraków w UE.

7) CIBE podkreśla, że podejście to zagraża postępowi, który dokonał się w zakresie wydajności i efektywności, a jednocześnie pozbawia plantatorów buraka cukrowego w Unii Europejskiej dostępu do zróżnicowanych i skutecznych rozwiązań fitosanitarnych.

8) Ponadto, prowadzi ono do powstania niespójności WPR z polityką handlową Unii Europejskiej, której celem jest dążenie do osiągnięcia pewnego poziomu globalnej konkurencyjności.

9) CIBE z zadowoleniem przyjmuje znaczne inwestycje w trwające aktualnie średnioterminowe projekty badawcze (przykład: opracowywanie innowacyjnych narzędzi selekcji w celu zwiększenia produkcji nowych odmian buraka o wysokim potencjale), pomimo, że działania te powinny przynieść wymierne korzyści dopiero w perspektywie roku 2020.

10) Dodatkowo CIBE podkreśla, że obserwowana jest duża ilość poważnych ataków szkodników roślin w niektórych państwach członkowskich, z którymi nie można sobie poradzić za pomocą obecnie dostępnych środków, i które mogą wywołać poważny, być może wręcz terminalny, kryzys w sektorze uprawy buraka w tych regionach

11) Biorąc pod uwagę obecny niezwykle trudny kontekst, CIBE apeluje do odpowiednich władz o wspieranie instytucji badawczych zajmujących się tematyką buraka w dalszym promowaniu innowacyjności i postępu technicznego, dzięki którym będzie możliwe dalsze ograniczenie wpływu upraw buraka cukrowego na środowisko, a także dalsza poprawa i tak już zdecydowanie pozytywnego bilansu energetycznego tego sektora, a także

**Uprawa buraka
cukrowego w EU:
zagrożony model
zrównoważonej
gospodarki**

**Potrzeba
zapewnienia
spójności między
WPR, polityką
handlową i
polityką w
zakresie ochrony
zdrowia roślin.**

2017/18 - SYTUACJA NA RYNKU I CENY

12) Plon uzyskany w Unii Europejskiej w kampanii 2017/18, to pierwszy plon na nowym rynku cukru pozbawionym kwot. Całkowita produkcja wyrażona jako ekwiwalent cukru białego (w tym etanol) wynosi około 21,3 mln ton (+ 27% w stosunku do roku gospodarczego 2016/17). Wynika to ze zwiększenia powierzchni upraw buraków do 1,72 mln ha, lecz także z dobrych warunków pogodowych w większości kluczowych krajów produkujących cukier buraczany. Szacowany plon cukru w UE-28 osiągnął w sezonie 2017/18 rekordowy poziom około 12,7 t/ha.

13) CIBE odnotowuje załamanie średniej ceny rynkowej cukru w UE (za "Sugar Price Reporting") z około 500 euro/t we wrześniu 2017 r., do 370 euro/t w lutym 2018 r., co stanowi spadek o 26% w ciągu 6 miesięcy. Spadek cen może trwać nadal ponieważ ceny spotowe w zachodnich regionach UE spadły do historycznie niskiego poziomu 322 euro/t z dostawą na początku maja 2018 roku.

14) CIBE odnotowuje wzrost eksportu cukru z UE od 1 października 2017 r., uznając że eksport ten stanowi kluczowy element dla zrównoważenia rynku UE.

15) CIBE zwraca uwagę na fakt, że w dniu 25 kwietnia 2018 r. ceny na światowym rynku osiągnęły rekordowo niski poziom 10,86 centów/funt na giełdzie w Nowym Jorku (kontrakt nr 11, lipiec 2018 r.) i około 312 USD/t w Londynie (kontrakt nr 5, sierpień 2018 r.). Zdaniem analityków trend ten może być kontynuowany, ponieważ Międzynarodowa Organizacja Cukru (ISO) prognozuje nadwyżkę globalnej produkcji na poziomie około 5 mln t w sezonie 2018/19, a obniżenie poziomu zgromadzonych zapasów może wymagać czasu.

16) CIBE zwraca uwagę, że wzrost globalnej produkcji w roku gospodarczym 2017/17 wynika w dużej mierze z ogromnego wzrostu produkcji w dwóch głównych krajach produkujących cukier trzcinowy: Indie (+55%) i Tajlandia (+50%), które w znacznym stopniu subsydują produkcję cukru.

17) Te bardzo złe warunki rynkowe są niekorzystne dla cen buraków w roku 2017/18. Dla wielu plantatorów w roku 2017/18 pierwsze widoczne sygnały z rynku, jeżeli chodzi o ceny buraków i przychodów z uprawy buraków, stanowią poważny cios. Taka sytuacja jest nie do utrzymania.

Bardzo złe warunki rynkowe i brak mechanizmów zabezpieczających, powinny prowadzić do przyjęcia nowych systemów podziału ryzyka i wartości w sektorze.

18) Od stycznia 2017 do stycznia 2018 doszło do zniszczenia wartości ekonomicznej na poziomie 2 mld euro. Wartość ta została przeniesiona z plantatorów na nabywców/ użytkowników cukru (ale nie na konsumenta w UE).

19) CIBE przyjmuje do wiadomości, że Komisja nie przewiduje wdrożenia jedyne mechanizmu wsparcia dostępnego na mocy art. 17 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku, czyli dopłat do prywatnego przechowywania. Ponadto, przepis art. 222 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku, zmieniony przez tzw. rozporządzenie zbiorcze, wydaje się niezwykle trudny do wprowadzenia w życie bez silnej woli politycznej.

20) Europejscy plantatorzy buraków przypominają, że mają ograniczone możliwości reagowania na sygnały z rynku i odpowiedniego dostosowywania zasiewów z uwagi na:

- osłabioną pozycję w negocjacjach dot. warunków zakupu i dostawy buraków;
- silną konkurencję pomiędzy producentami cukru;
- długoterminowy charakter umów na dostawę buraków i członkostwo w spółdzielniach;
- uwarunkowania ze strony przetwórców buraków, którzy muszą przez możliwie długi czas utrzymywać produkcję na maksymalnym poziomie;
- niewystarczającą transparentność rynku (opóźnienie i brak precyzji w raportowaniu cen cukru, słaba informacja nt. dynamiki konsumpcji w UE).

21) CIBE podkreśla, że asymetria informacji dot. poziomu cen będzie działać na niekorzyść plantatorów buraka, którzy nie będą mieli dostępu do informacji niezbędnych:

- przy negocjacji umów na dostawę buraków, a także,
 - do prawidłowego wdrożenia zasad, określonych w załączniku X do rozporządzenia o jednolitej nowej organizacji rynków (pkt II.3 oraz Punkt XI.4, h), dotyczących dostosowywania cen buraków do zmian cen na rynku cukru oraz zmian cen buraka w przypadku umów wieloletnich.
- 22) CIBE odnotowuje, że aktualna sprawozdawczość dotycząca cen cukru (Sugar Price Reporting) dostarcza mniej informacji na temat rynku UE niż sprawozdawczość działająca w ramach systemu kwotowego. CIBE z zadowoleniem przyjmuje niedawną propozycję Komisji Europejskiej zapewnienia dodatkowej regionalizacji cen rynkowych w UE i wzywa państwa członkowskie do osiągnięcia w tej sprawie porozumienia.
- 23) Ponadto, plantatorzy buraków cukrowych Unii Europejskiej podkreślają potencjalne korzyści, w szczególności w zakresie zarządzania ryzykiem cenowym na przyszłym rynku cukru.
- 24) Plantatorzy buraków cukrowych UE ostrzegają, że spodziewane obniżenie konsumpcji cukru w Unii Europejskiej w żywności i napojach,
- wynikające z negatywnych kampanii w mediach, a także ze zwiększonej substytucji ze strony izoglukozy na kurczącym się rynku substancji słodzących w UE wymaga lepszego udokumentowania.
- 25) CIBE wyraża obawę, że bez narzędzi i podjęcia odpowiednich środków, dostosowanie produkcji w UE może zostać odłożone na później, kosztem plantatorów buraków, a także może doprowadzić do zamykania fabryk.
- 26) Dlatego CIBE uważa za absolutnie niezbędne wzmocnienie pozycji plantatorów i ogólnej kondycji sektora cukru buraczanego w UE poprzez wprowadzenie narzędzi zarządzania ryzykiem, tak aby byli w stanie lepiej stawić czoła długim okresom niekorzystnych warunków rynkowych.
- 27) CIBE z zadowoleniem przyjmuje nowo wprowadzone narzędzie stabilizacji dochodów („Income Stabilisation Tool”) adresowane do pewnych sektorów i przewidziane w tzw. rozporządzeniu zbiorczym, i wzywa państwa członkowskie do współpracy z plantatorami buraków cukrowych w celu wdrożenia tych narzędzi.

RELACJE HANDLOWE Z KRAJAMI TRZECIMI

- 28) CIBE podkreśla, że wpływ wycofania się Wielkiej Brytanii z UE oraz z jednolitego rynku i unii celnej UE będzie znaczący dla sektora cukru buraczanego w UE-27.
- 29) Brexit może potencjalnie wpłynąć nie tylko na handel cukrem na osi UE - Wielka Brytania, ale również na wymianę handlową w relacji UE-27 - kraje trzecie, a w konsekwencji także na przyszłą równowagę na rynku cukru w UE-27. W trosce o ograniczenie wszelkich zakłóceń i szkodliwych skutków (dla rynku), CIBE uznaje za niezwykle ważne, aby wycofanie się Wielkiej Brytanii i przyszłe porozumienie UE-27 - UK były oparte na następujących zasadach:
- zachowanie istniejących przepływów handlowych między UE, a Wielką Brytanią w oparciu o historyczną wymianę handlową;
 - realokacja/ podział kontyngentów na import cukru w ramach WTO (koncesji CXL, kontyngentów taryfowych (TRQ) i kontyngentów wynikających z porozumień o wolnym handlu (FTA));
 - przestrzeganie ścisłych reguł pochodzenia w przyszłej umowie UE-27 - UK;
 - uwzględnienie wpływu Brexitu na trwające i przyszłe negocjacje przyszłych umów o wolnym handlu (w szczególności z krajami Mercosur, Tajlandią, Australią).
- 30) CIBE podkreśla, że możliwość przyznania dodatkowych limitów importowych po obniżonej stawce celnej, a także zakończone dotychczas i trwające obecnie intensywne negocjacje umów dwustronnych, które wynikają ze spowolnienia negocjacji w ramach rundy Doha, stanowią realne i niedopuszczalne zagrożenie dla

Porozumienia o wolnym handlu (FTA) stanowią poważne zagrożenie dla zrównoważonego rozwoju sektora cukru buraczanego

naszego sektora tak długo, jak długo nie odbywają się w pewnych określonych ramach.

- 31) CIBE zauważa, że wielokrotne otwarcie rynku UE poprzez dwustronne koncesje i bezcłowe kontyngenty importowe przyznane Ameryce Środkowej, Peru, Kolumbii, Panamie, Ekwadorowi, Ukrainie i Republice Południowej Afryki łącznie odpowiadają w roku 2017/18 - 515 370 tonom cukru. Ilości te będą wzrastać w kolejnych latach zgodnie z zawartymi umowami. Ponadto UE przyznała ostatnio dostęp do swojego rynku Meksykowi w wysokości 30 000 ton po obniżonej stawce celnej (49 EUR euro/t).
- 32) CIBE wyraża także ubolewanie z faktu, że porozumienie CETA zawarte z Kanadą obejmuje ustępstwa w zakresie dostępu do rynku cukru UE obejmujące złączenie reguł pochodzenia.
- 33) CIBE przypomina, że przestrzeganie rygorystycznych reguł pochodzenia dla cukru i produktów pochodnych, ma zasadnicze znaczenie w szczególności w kontekście potrzeby zabezpieczenia przed transakcjami trójstronnymi.
- 34) CIBE jest szczególnie zaniepokojona toczącymi się negocjacjami z Mercosurem i zachęca instytucje UE do przyjęcia wyjątkowo twardego stanowiska i nie wykroczenia poza aktualną unijną ofertę dostępu do rynku, która obejmuje kontyngenty taryfowe (TRQ) w wysokości 100 000 t po obniżonej stawce celnej w wysokości 98 euro/t.
- 35) Porozumienia o wolnym handlu nie tylko osłabiają preferencje przyznawane krajom Afryki, Karaibów i regionu Pacyfiku (AKP) oraz krajom uznawanym za najbiedniejsze (LDC). Poddają one także w wątpliwość restrukturyzację sektora cukru Unii Europejskiej, mającą na celu poprawę jego konkurencyjności i zapewnienie mu zrównoważonego rozwoju. Pozostaje to w sprzeczności z coraz bardziej rygorystycznymi standardami wprowadzanymi przez UE. Jest

Potrzeba zaprzestania dalszych ustępstw, jeżeli chodzi o dostęp krajów trzecich do rynku cukru Unii Europejskiej

to także sprzeczne ze strategią na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w Unii Europejskiej.

- 36) W kontekście bardziej niż wystarczającego zaopatrzenia rynku Unii Europejskiej, CIBE podkreśla, że Komisja Europejska powinna zaprzestać podejmowania decyzji o otwieraniu dodatkowych kontyngentów importowych poza istniejącymi obecnie preferencyjnymi systemami, a także powstrzymać się przed udzielaniem koncesji na dostęp do rynku UE krajom trzecim.
- 37) Ponadto CIBE wyraża zaniepokojenie zmianami zachodzącymi na światowym rynku cukru, a także wzrostem ilości różnych środków wspierających eksport i wypaczających zasady wolnego handlu wdrażanych przez państwa trzecie które są coraz bardziej oddalone od logiki porozumień zawartych w ramach WTO. W tym kontekście CIBE pragnie zauważyć, że główni światowi producenci i eksporterzy cukru buraczanego i trzcinowego prowadzą politykę wspierania eksportu, a także stosują narzędzia służące regulacji rynku i różne krajowe mechanizmy wspierające produkcję i eksport cukru i etanolu.
- 38) Europejscy plantatorzy buraków wzywają Komisję Europejską do podjęcia aktywnych działań na szczeblu WTO w celu zapewnienia przestrzegania przez konkurentów w krajach trzecich zobowiązań powziętych w ramach WTO. Komisja Europejska realizuje politykę deregulacji rynku cukru. W tym samym czasie, Tajlandia, Indie, Brazylia i USA aktywnie regulują i wspierają własny przemysł produkcji cukru z trzciny cukrowej.
- 39) Dlatego CIBE wzywa Komisję Europejską do potraktowania cukru i etanolu jako produkty szczególnie wrażliwe w ramach dwustronnych negocjacji z tymi krajami (Tajlandia, Indie, Brazylia i USA).

POROZUMIENIA BRANŻOWE W SEKTORZE CUKRU I POZYCJA PLANTATORÓW W ŁAŃCUCHU DOSTAW

- 40) CIBE podkreśla, że zniesienie systemu kwot od 1 października 2017 roku, doprowadziło do drastycznych zmian w sektorze buraka cukrowego Unii Europejskiej.
- 41) CIBE podkreśla, że począwszy od 1 października 2017 r. ceny buraka cukrowego powinny nie tylko pokrywać koszty produkcji buraków, lecz także pozwolić na uzyskanie odpowiedniej marży, żeby zapewnić dochód dla plantatorów.
- 42) Plantatorzy buraka cukrowego w UE potrzebują właściwie działającego łańcucha dostaw: w tym kontekście zasadnicze znaczenie ma przyjęcie wzoru umowy dla całego sektora buraczanego UE. Utrzymanie od 1 października 2017 obowiązkowych umów międzybranżowych i umów przedsięwziętych regularnie negocjowanych przez organizacje plantatorów i przez przetwórców, w szczególności ze względu na fakt, że buraki nie mogą być przechowywane, ani transportowane na duże odległości, lecz powinny być szybko przetwarzane.
- 43) W kontekście koncentracji europejskiego przemysłu cukrowniczego i korekty umów międzybranżowych, europejscy plantatorzy buraka cukrowego podkreślają konieczność przestrzegania ogólnych warunków przewidzianych w artykule 125 oraz w Załączniku X do Rozporządzenia nr 1308/2013. Zapisy stanowią warunek niezbędny do zapewnienia równowagi praw i obowiązków plantatorów i przetwórców i mają na celu zapewnienie skutecznego funkcjonowania łańcucha dostaw buraków i cukru.
- 44) CIBE z zadowoleniem przyjmuje publikację aktu delegowanego potwierdzającego kontynuację klauzul dotyczących dzielenia wartości między plantatorami i przedsiębiorstwami po zniesieniu systemu kwotowego (rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1166 z dnia 17 maja 2016 r. zmieniające Załącznik X do rozporządzenia (UE) nr 1308 / 2013 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do warunków zakupu buraków w sektorze cukru od dnia 1 października 2017 r.).
- 45) Z drugiej strony, pomimo tych prawnych doprecyzowań, ramy prawne stały się po 2017 r. znacznie mniej korzystne dla organizacji plantatorów, głównie dlatego, że uczyniły one nieobowiązkowymi, zmieniły lub wyeliminowały niektóre kluczowe elementy grupowych negocjacji porozumień branżowych (np. nieobowiązkowe klauzule podziału wartości, zmiany w zakresie ponoszenia odpowiedzialności lub kosztów transportu, zniesienie minimalnej ceny buraków, wyeliminowanie roli organizacji plantatorów buraków w przydzielaniu ilości buraków).
- 46) Art. 125 i Załącznik X do rozporządzenia o jednolitej nowej organizacji rynków są konieczne, ale niewystarczające, aby zapewnić sprawiedliwą równowagę między stronami. Załącznik X do rozporządzenia o jednolitej nowej organizacji rynków wymienia różne elementy, które powinny być zawarte w obowiązkowych porozumieniach branżowych i pisemnych umowach przedsięwziętych na buraki. Jest to szczególnie ważne w świetle specyfiki uprawy buraków. Z drugiej strony swoboda i elastyczność dane przetwórcom buraków we wspomnianym Załączniku powinny być zrównoważone przez wprowadzenie ogólnego zakazu stosowania nieuczciwych praktyk handlowych w relacji między rolnikami, a przetwórcami.
- 47) CIBE wyraża obawy, że w niektórych przypadkach brak równowagi w negocjacjach może doprowadzić do rozwoju "nieuczciwych" praktyk z negatywnymi konsekwencjami dla jakości relacji między niektórymi producentami a niektórymi przetwórcami.
- 48) W tym kontekście CIBE z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji dotyczącą dyrektywy w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych (ang. UTP) regulującej relacje między przedsiębiorstwami (B2B) w łańcuchu dostaw żywności, opublikowaną 10 kwietnia 2018 r. ({SWD (2018) 91 final} - {SWD (2018) 92 final} - {SWD (2018) 93 final}) i zwraca się do ustawodawców o dalsze uzupełnianie wykazu zakazanych praktyk wymienionych w tej propozycji.

**Pozycja
plantatorów w
łańcuchu dostaw
wymaga
wzmocnienia**

ROLA BURAKÓW W BIOEKONOMII/ BIOGOSPODARCE

49) CIBE podziela pogląd, że eko-gospodarka wiąże się z nowymi możliwościami w zakresie podnoszenia jakości życia wszystkich ludzi, na przykład poprzez umożliwianie społeczności wiejskiej dywersyfikacji działalności. Umożliwia ona produkcję energii z ekologicznych źródeł, takich jak bioetanol i biogaz, a także innych produktów - takich jak biochemikalia i biotworzywa sztuczne, a także ekologiczne środki czystości wykorzystywane w gospodarstwach domowych, które mogą być biodegradowalne (i kompostowalne), przyczyniać się do redukcji emisji gazów cieplarnianych (GHG) i zużycia energii wytwarzanej w oparciu o paliwa kopalne. CIBE z zadowoleniem przyjmuje mapę drogową przyjętą przez Komisję Europejską w sprawie aktualizacji Strategii dot. Biogospodarki z 2012 r., wydaną w lutym 2018 r., jednocześnie podkreślając, że plan ten powinien:

- promować i obejmować działania dotyczące rolników jako ważnych uczestników łańcucha wartości opartego na surowcach pochodzenia biologicznego;
- odrzucić zasadę dopuszczania wypaczeń zasad rynkowych i kaskadowego korzystania z biomasy, co mogłoby prowadzić do zahamowania innowacji i ograniczyć efektywne korzystanie z zasobów;
- zapewnić większą spójność i koordynację wszystkich polityk i celów UE, które przyczyniają się do odchodzenia od korzystania z paliw kopalnych przez UE;
- wspierać inwestycje i wpływać na zwiększanie dostępności usług doradczych, zapewniać transfer wiedzy, umiejętności, a także szkolenia.

Buraki są prawdziwym atutem dla biogospodarki

50) Równocześnie plantatorzy buraków UE sprzeciwiają się pierwotnej propozycji Komisji w sprawie modyfikacji dyrektywy 2009/28/ WE (RED II, w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych), ponieważ tworzy ona w Unii Europejskiej ramy prawne, które są mniej korzystne dla udziału biomasy w mixie energetycznym ze źródeł odnawialnych poprzez zmniejszenie udziału biomasy w rynku, w produkcji bioenergii, a w szczególności biopaliw. Ponieważ aktualnie trwają trójstronne posiedzenia z udziałem Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji, CIBE zgodnie ze

stanowiskiem COPA-COGECA, przypomina negocjatorom o swoim stanowisku w sprawie następujących głównych punktów:

- obowiązek uwzględniania odnawialnych źródeł energii (OZE) bez ograniczeń technologicznych, w przynajmniej 15%;
- udział biopaliw pochodzenia roślinnego w wysokości 7% udziału w zrównoważonym transporcie do 2030 r.;
- wykluczenie wszystkich mnożników prowadzących do wirtualnego włączenia OZE z korzyścią dla paliw kopalnych;
- Utrzymanie melasy w wykazie surowców figurującym w Załączniku IX, część B;
- odrzucenie w regulacji zapisów dot. praktyk wypaczających reguły rynkowe i tzw. kaskadowego wykorzystania.

51) Podejście to jest uzasadnione przez korzyści dla społeczeństwa płynące z produkcji bioetanolu i biogazu: zmniejszenie o 60% emisji gazów cieplarnianych w porównaniu do energii z paliw kopalnych, a także dywersyfikacja rozwoju obszarów wiejskich i produkcji rolnej.

52) CIBE uczestniczy w programie UE Horyzont 2020 (690142 - Cykl Agro): Zintegrowane wielostronne rozwiązania w zakresie zarządzania odpadami rolnymi, produktami ubocznymi (AWCB)", a także z zadowoleniem przyjmuje zatwierdzone projekty, wspierane przez fundusze UE, których celem jest wspomaganie procesu powstawania systemu bio-rafinerii w naszym sektorze buraków. W trosce o utrzymanie wiodącej pozycji w działaniach ukierunkowanych na zrównoważony rozwój, CIBE będzie dalej rozwijać partnerstwo dla zrównoważonego rozwoju CIBE - CEF - EFFAT zainicjowane pod koniec 2013 roku.

53) Plantatorzy buraków w UE zdecydowanie podkreślają, że rozwój biogospodarki, a w szczególności wykorzystania bioetanolu, musi odbywać się z korzyścią dla europejskich producentów, a co za tym idzie konieczne jest ograniczenie i kontrola importu etanolu (poprzez zastosowanie ceł i środków antydumpingowych) na unijny rynek wewnętrzny, tak aby spełnione były wymogi w zakresie zrównoważonego rozwoju.